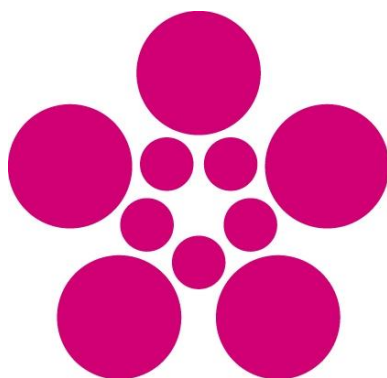

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Ekonomika a management**

navazující magisterské

studijní plán – verze 1

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomika a finance podniku	9
Ekonomie	12
Management	16
Kvantitativní metody	21
Obchod a marketing	24

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	13. 5. 2023
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2023
odevzdání diplomové práce	14. 4. 2023
příprava na státní závěrečnou zkoušku	15. 5. – 26. 5. 2023
státní závěrečné zkoušky	29. 5. – 9. 6. 2023
podzimní termín SZZ	září 2023

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na www.fakulty (sekce Studenti).

Odevzdání diplomové práce

Pro studenty všech studijních oborů navazujících magisterských studijních programů, kteří v akademickém roce 2022/2023 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2023**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu akademického roku 2021/2022 platí následující pokyny:

- ⇒ **diplomové práce** u oborů navazujících magisterských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2023**;
- ⇒ studenti všech oborů magisterských studijních programů odevzdají do IS STAG **teze** diplomové práce do části **Přílohy** pod názvem **příjmení_DP_teze.pdf** nejpozději **do 14. 4. 2023**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2023** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své diplomové práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou

„nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
 - (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
 - a) používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - b) používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - c) komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
 - (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - c) Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - d) Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - e) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - c) Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - d) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomika a finance podniku
2. Ekonomie
3. Management
4. Kvantitativní metody
5. Obchod a marketing

OKRUHY PRO SZZ – NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

studijní obor: EKONOMIKA A MANAGEMENT

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomika a finance podniku (KEN/SZEFP)

(KEN/MANEK, KEN/CMAEK Manažerská ekonomika,
KUF/FNP2, KUF/CFNP2 Finance podniku 2)

Navazující magisterský studijní program: N0413A00036 Ekonomika a management

1. CÍLE, PRINCIPY A SPECIFIKA INVESTIČNÍHO ROZHODOVÁNÍ A DLOUHODOBÉHO FINANCOVÁNÍ.

Investiční projekty a předinvestiční příprava (principy finančního řízení, členění investic, hrubé investice a čisté investice). Studie proveditelnosti.

2. PLÁNOVÁNÍ PENĚŽNÍCH TOKŮ INVESTIČNÍCH PROJEKTŮ A ZPŮSOBY JEJICH VYMEZENÍ.

Vymezení příjmů a výdajů pro účely výpočtu ČSH, vymezení příjmů za inflace, vymezení příjmů pro oceňování podniku metodou entity a metodou equity.

3. NÁKLADOVÁ KRITÉRIA VÝBĚRU PROJEKTŮ.

Diskontované a průměrné náklady.

4. VÝNOSOVÉ METODY HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC.

ČSH, VVP, index ziskovosti, modifikované a diferenční VVP.

5. ROZHODOVACÍ STROMY A REÁLNÉ OPCE.

Typy stromů, typy uzlů, způsob výpočtu a tvorby stromů. Reálné opce v investičním rozhodování. Modely oceňování opcí. Aplikace reálných opcí.

6. METODY HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC ZALOŽENÉ NA ZISKU.

Průměrná rentabilita, doba splacení, charakteristika metod obecně.

7. RIZIKO A JEHO MĚŘENÍ. VLIV RIZIKA NA ČASOVOU HODNOTU PENĚŽ. MANAGEMENT RIZIKA.

Riziko, nejistota. Členění rizika. Měření rizika ex post a ex ante. Obrana proti riziku a diverzifikace. Management rizika a jeho ekonomické aspekty. Sanační programy.

8. APLIKACE RIZIKA V INVESTIČNÍM ROZHODOVÁNÍ. SPECIFICKÉ PROBLÉMY INVESTIČNÍHO ROZHODOVÁNÍ.

Přímé promítání rizika. Jistotní koeficienty. Úpravy diskontu (beta, přepočtená beta, stavebnicové modely, modely INFA a MPO, rizikové třídy). Analýza citlivosti a body zvratu.

9. FINANČNÍ INVESTICE PODNIKU.

Výpočet systematického a nesystematického rizika. Koeficienty alfa a beta. Model oceňování kapitálových aktiv, modely rizikové prémie.

10. TEORIE PORTFOLIA. KOLEKTIVNÍ INVESTOVÁNÍ A PODÍLOVÉ INVESTIČNÍ FONDY.

Portfolio, jeho výnos a riziko. Fondy charakteristika obecně, rozdíl investičních a podílových fondů. Stanovení výnosu fondu, Modely měření výkonosti fondů.

11. VLIV DANÍ, ÚROKŮ A INFLACE NA INVESTIČNÍ ROZHODOVÁNÍ.

Vymezení příjmů při zohlednění inflace. Riziková a bezriziková diskontní sazba. Reálná a nominální diskontní sazba

12. FINANČNÍ STRATEGIE. KRÁTKODOBÉ A DLOUHODOBÉ PLÁNOVÁNÍ. ROZPOČTY.

Informační zdroje pro manažerské rozhodování. Problematika ekonomické přidané hodnoty.

13. ČLENĚNÍ ZDROJŮ FINANCOVÁNÍ.

Interní zdroje (odpisy, zisk jako zdroj financování, dividendová politika). Externí vlastní zdroje (Kmenové akcie a prioritní akcie, rizikový kapitál). Externí cizí zdroje financování podnikových investic (Obligace, dlouhodobé dluhy, projektové financování, PPP, hypoteční zástavní listy, leasing a čistá výhoda leasingu).

14. NÁKLADY KAPITÁLU.

Náklady dluhu, náklady obligace, náklady kmenové akcie, náklady prioritní akcie, náklady nerozděleného zisku, WACC.

15. OPTIMÁLNÍ KAPITÁLOVÁ STRUKTURA. BOD INDIFERENCE KAPITÁLOVÉ STRUKTURY.

Teorie MM a její alternativy. Bod indiference. Finanční páka, provozní páka, celková páka – vliv na optimální kapitálovou strukturu.

16. SYSTÉMY HODNOCENÍ VÝKONNOSTI PODNIKU. BALANCED SCORECARD.

Nastavení systému hodnocení výkonnosti podniku. Interpretace elementárních a vyšších metod finanční analýzy. Bankrotní a bonitní modely.

17. RATING, RANKING, SCORINGOVÉ METODY, BENCHMARKING.

Mezipodnikové srovnávání – finanční benchmarking.

18. OPTIMALIZAČNÍ ÚLOHY A ŘÍZENÍ LIKVIDITY.

Výroba, krátkodobý majetek, zásobování, financování, náklady, lidský faktor.

19. REPORTING, CONTROLLING, MONITORING, VÝROČNÍ ZPRÁVA.

20. OCEŇOVÁNÍ PODNIKU.

Majetkové, komparativní a výnosové metody.

Literatura:

Synek, M. & kol. (2011). *Manažerská ekonomika*. Praha.

Kislingerová, E. & kol. (2010). *Manažerské finance*. 3. vydání. Praha.

Fotr, J., & Hnilica, J. (2014). *Aplikovaná analýza rizika ve finančním managementu a investičním rozhodování*. Praha.

Mařík, M. (2018). *Metody oceňování podniku: proces ocenění, základní metody a postupy* (Čtvrté upravené a rozšířené vydání). Ekopress.

Valach, J. (2011). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. Praha: Ekopress.

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/SZEK)

(KEN/MIE2N, KEN/CMI2 Mikroekonomie 2, KEN/MAE2N, KMI/CMA2 Makroekonomie 2)

Navazující magisterský studijní program: N0413A00036 Ekonomika a management

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty, dokonalé komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice.

2. PRODUKCE

Popis technologických omezení. Produkční funkce v krátkém období, výrobní stádia. Produkční funkce v dlouhém období, technická míra substituce.

3. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka, minimalizace nákladů, Optimální velikost závodu. Vliv změny cen vstupů na náklady firmy. Příjmy firmy celkové, průměrné a mezní v různých tržních strukturách.

4. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou. Výstup, nabídka v krátkém a dlouhém období, efektivnost.

5. ROZHODOVÁNÍ MONOPOLISTICKÉ FIRMY O VÝSTUPU A CENĚ

Firma v monopolistické konkurenci v krátkém období. Rovnováha v dlouhém období. Chamberlinův model. Efektivnost monopolistické konkurence.

6. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH OLIGOPOLU

Duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her.

7. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH MONOPOLU

Volba optimálního výstupu monopolu. Stanovení ceny monopolem. Náklady mrtvé váhy. Monopolní zisk. Cenová diskriminace.

8. VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Efektivnost, Edgeworthův diagram, efektivní alokace. Efektivnost ve výrobě. Efektivnost ve směně. Výrobně spotřební efektivnost. Dosahování všeobecné rovnováhy.

9. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ – TRH PRÁCE

Volba optimálního poptávaného množství práce v krátkém a dlouhém období. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce.

10. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ - TRH KAPITÁLU

Investiční rozhodování. Reakční křivky. Investiční rozhodování v kontextu rizika.

11. EKONOMIE RIZIKA A NEJISTOTY

Ekonomické chování za rizika a nejistoty. Formy redukce rizik. Nástroje a postupy při rozhodování v podmínkách nejistoty.

12. TRŽNÍ SELHÁNÍ A MIKROEKONOMICKÁ POLITIKA STÁTU

Mikroekonomická politika zaměřená na překonání tržních selhání. Externality. Veřejné statky. Asymetrické informace.

13. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplifikátory a multiplikační efekty.

14. MAKROEKONOMICKÁ INVESTIČNÍ FUNKCE

Makroekonomická investiční funkce, makroekonomická investiční poptávka.

15. KŘIVKA IS

Křivka IS – význam křivky IS, charakteristika IS funkce, determinanty IS funkce, IS funkce v keynesiánském a monetaristickém přístupu. Parametr citlivosti investic na úrokovou míru. Faktory ovlivňující parametr b .

16. KŘIVKA LM

Křivka LM – význam křivky LM, rovnováha na trhu peněz, charakteristika a odvození křivky LM, determinanty LM funkce.

17. MODEL IS - LM A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání.

18. AKOMODAČNÍ POLITIKA

Fiskální politika a její účinky v modelu IS - LM. Monetární politika a její účinky v modelu IS – LM. Transmisní mechanismus.

19. SPOTŘEBA A SPOTŘEBNÍ FUNKCE

Makroekonomická spotřební funkce. Teorie životního cyklu. Teorie permanentního důchodu. Spotřeba – empirie.

20. INVESTICE DO FIXNÍHO KAPITÁLU, DO BYTOVÉ VÝSTAVBY A DO ZÁSOB.

Investice do fixního kapitálu. Žádoucí kapitálová zásoba. Nájemný náklad kapitálu. Přizpůsobení kapitálové zásoby. Akcelerační model. Investice do bytové výstavby a q-teorie investic. Investice do zásob.

21. OTEVŘENÁ EKONOMIKA, MOBILITA KAPITÁLU

Teorie měnového kurzu. Úrokový diferenciál. Mobilita kapitálu.

22. MODEL IS – LM – BP

Platební bilance a křivka BP. Analýza modelu IS-LM-BP. Dokonalá kapitálová mobilita v podmínkách pevných a pružných měnových kurzů a účinky fiskální a monetární politiky. Politika „ožebrač bližního svého“.

23. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

24. AGREGÁTNÍ NABÍDKA

Agregátní nabídka v krátkém a dlouhém období. Odvození křivky agregátní nabídky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní nabídky. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání.

25. AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Odvození křivky agregátní poptávky. Rovnice křivky agregátní poptávky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní poptávky. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

26. TEORIE DRŽBY PENĚŽ, NABÍDKA PENĚŽ

Poptávka po penězích. Základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory.

27. NEZAMĚSTNANOST, INFLACE, ROZPOČTOVÉ DEFICITY A VÝSTUP

Mzdová strnulost. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

Literatura:

- Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (2000). *Mikroekonomie II*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.
- Hořejší, B., Soukupová, J., Macáková, L., & Soukup, J. (2018). *Mikroekonomie* (6. aktual. a doplněné vydání). Management Press.
- Holman, R. (2018). *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. aktual. vydání). C. H. Beck.
- Krugman, P. R., & Wells, R. (c2013). *Microeconomics* (3rd ed). Worth Publishers.
- Faltová Leitmanová, I., & Hladký, J. (2005). *Makroekonomie II*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.
- Dornbusch, R., Fischer, S., & Startz, R. (2018). *Macroeconomics* (Thirteenth edition). McGraw-Hill Education.
- Holman, R. (2018). *Makroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. vydání). C.H. Beck.
- Mach, M. (2001). *Makroekonomie II: pro magisterské (inženýrské) studium* (Vydání třetí, dotisk). Melandrium.

Předmět SZZ: Management (KŘE/SZMEM)

(KŘE/SM, KŘE/SMA, KŘE/CSM – Strategický management, KŘE/PMAN, KŘE/CPMN – Procesní management, KŘE/RLZN, KŘE/CRLZN – Řízení lidských zdrojů, KŘE/RZM, KŘE/CRZM - Řízení změn a inovací)

Navazující magisterský studijní program: N0413A00036 Ekonomika a management

1. STRATEGICKÝ MANAGEMENT

Podstata strategického managementu. Integrovaný model strategického managementu. Vize, poslání, cíle, akční plány. Historický vývoj strategického managementu. Manažerský a Baumolův model.

2. STRATEGIE PODNIKU

Strategie. Formulace strategií. Kategorie a kritéria hodnocení strategických alternativ. Generické strategie dle Portera. Strategie dle Robinsona a Pearce. Strategie dle Ansoffa. Strategie zaměřené na trh.

3. ANALÝZY PODNIKU

Typy analýz. Analýza zájmových skupin. SWOT. SPACE analýza.

4. ANALÝZY VNĚJŠÍHO PROSTŘEDÍ PODNIKU

Analýza scénářů. PESTEL analýza. Analýzy odvětví – SCP model. Porterův model. BCG matice. GE matice. Strategické mapy. Analýza konkurentů.

5. ANALÝZY VNITŘNÍHO PROSTŘEDÍ PODNIKU

Komponenty vnitřní analýzy. Evaluace dosavadní strategie. VRIO analýza. Analýza exponovanosti podniku. Analýza hodnotového řetězce. Klíčové faktory úspěchu.

6. BALANCED SCORECARD A KPI

BSC podstata a důvody vzniku. Strategická mapa. Perspektivy. Ukazatele. Scorecardy. Profilové strategie a příslušné strategické mapy. KPI a jejich konstrukce.

7. BUSINESS MODEL

Podstata modelu a jeho využití. Stavební prvky. Koncepty modelů, jejich tvorba. Příklady použití business modelu.

8. ZNALOSTNÍ MANAGEMENT A KOMPETENCE

Znalostní management. Data, informace, znalosti. Dimenze znalostí. Znalostní zaměstnanci (algoritmické a heuristické pozice). Kompetence a jejich vývoj. Kompetenční modely. Národní soustava povolání. Princip učící se organizace.

9. ZAVEDENÍ A KONTROLA STRATEGIE

Model implementace strategie. Faktory usnadňující zavedení. Bariéry implementace. Strategie jako dokument. Postup při zavedení strategie. Hodnocení strategie.

10. VLIV MANAŽERA NA STRATEGII

Podstata leadershipu, kompetence k vůdcovství a jejich rozvoj. Manažer x leader, Návyky k vůdcovství Covey, Efektivní řízení času, Generace time-managementu. Prokrastinace. ZTD. Zásady vhodné pro řízení spolupracovníků.

11. START-UP

Pojem Start-up. Proces start-up, strategie prodeje myšlenky, financování. Organizační struktura. Vývojové fáze podniku: Greiner, Adizes, Miller a Friesen, Churchill.

12. PODSTATA PROCESNÍHO ŘÍZENÍ

Vymezení základních pojmů. Charakteristika procesně řízených podniků. Rozdíl mezi funkčním a procesním řízením. Koncepte procesního řízení. Typy procesů.

13. PROCESNÍ MAPY A METODY MAPOVÁNÍ PROCESŮ

Procesní mapy. SIPOC. Dráhové diagramy. Procesní mapy v ARIS. EPC diagramy.

14. MONITOROVÁNÍ, ZLEPŠOVÁNÍ A ZAVÁDĚNÍ PROCESŮ

Procesní cyklus, úrovně výkonnosti procesů. Procesní analýzy. Principy procesního řízení, priority procesů. Měřítka výkonnosti procesů. EFQM, CAF. Certifikace, controlling, audit, reporting.

15. IMPLEMENTACE PROCESNÍHO MANAGEMENTU

Procesní maturita. Trojúhelník SSK. Matice MUCH. Stavby energetizace lidí. Strategie rozvoje sociálního kapitálu. Konektivita. Efektivita. Flexibilita. Dynamika.

16. PRINCIPY PROCESNÍHO MANAGEMENTU A JEJICH ZAVÁDĚNÍ

Principy procesního managementu a jejich podstata. Týmová spolupráce. Princip 3S. Metoda 3P. Teorie omezení. 5 kroků při aplikaci teorie omezení.

17. RLZ OBECNĚ

Historický vývoj, Nepodmíněný příjem a jeho dopady, nezaměstnanost v datech.

18. STRATEGICKÉ RLZ

Trendy ovlivňující RLZ, 3 typy strategií, strategické pozice uvnitř podniku, značka zaměstnavatele.

19. KONTEXTY SPOLEČNOSTI Z POHLEDU RLZ

Diverzita, X a Y, styly vedení, T-koncept, určitost úkolu, důvěra, rozdělení práce.

20. ZÍSKÁVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Typy kandidátů, strategie hledání a získávání, hodnota pro zaměstnance, Inzerce, talent x pool x komunita, chyby při výběru, onboarding.

21. HODNOCENÍ ZAMĚSTNANCŮ

Důvody, výhody a nevýhody, Zpětná vazba, Hodnocení, Pochvala, hodnocení týmů.

22. ODMĚŇOVÁNÍ

Motivace, spravedlnost, pevná a pohyblivá složka mzdy, Compa Ratio, Odměny v týmech, pravidla a principy.

23. ÚVOD DO ŘÍZENÍ ZMĚN

Pojmy změna a řízení změn, řeka života, výhody a nevýhody provádění změn, přístupy ke změnám, řízení změn v kontextu managementu, cíl změny, úspěch organizace, 7S, EFQM model.

24. ZMĚNY V ŘÍZENÍ ORGANIZACÍ

Industriální a znalostní společnost, funkční a procesní management, spojitě a turbulentní okolí, vývoj managementu změn, významní představitelé, změny v řízení organizací (v okolí, filozofii, dynamice poznání, úloze, řešení problémů, světě práce, pojetí výroby, organizační architektuře, strategickém řízení, informovanosti).

25. PŘÍČINY A DRUHY ZMĚN

Příklady změn v organizaci, důvody pro změny, příčiny změny, co změnit a nezměnit, líder změny, druhy změn (dle přínosu, velikosti, přístupu, způsobu vyjádření).

26. PROCES ŘÍZENÍ ZMĚN

Obecné pojetí procesu změn, určení potřeby změny, bifurkační bod a vzorec změny, příprava a realizace změny, přijetí a stabilizace změny, účastníci změny, komunikace změny.

27. MODELOVÁNÍ ŘÍZENÝCH ZMĚN

Lewinův model, fáze rozmrazení, síly změny, intervenční strategie, reakce lidí na změny, odpor vůči změnám, metody zajištění akceptace změny, fáze zamrazení, Kotterův model změny.

28. ŘÍZENÍ STRATEGICKÉ ZMĚNY

Fáze řízení strategické změny, charakteristiky strategie, změna strategie, strategie k dosažení změny, etapy implementace strategické změny, předpoklady úspěchu strategické změny, rizika implementace, strategická mezera. Změna podnikové kultury.

29. NÁSTROJE ŘÍZENÍ ZMĚNY

Nástroje formulace strategické změny, nástroje implementace strategické změny, nástroje kvality a zlepšování.

30. ŘÍZENÍ RIZIK

Pojmy riziko a řízení rizik, druhy rizik, proces řízení rizik, metody analýzy rizik, hodnocení rizik, přístupy k riziku, metody snižování rizika.

31. KRIZOVÉ ŘÍZENÍ

Pojmy krize a krizový management, cíle a funkce krizového řízení, druhy krizí, proces krizového řízení, krizový manažer, krizový plán, vývojové krize organizace, krizový management ve veřejném zájmu, krizová komunikace.

32. ŘÍZENÍ INOVACÍ

Pojmy inovace a inovační management, druhy inovací, měření inovace, inovační proces, inovační prostředí, inovační zprostředkovatelé.

Literatura:

- Tichá, I., & Hron, J. (2016). *Strategické řízení*. Praha.
- Fotr, J., Vacík, E., Špaček, M., & Souček, I. (2017). *Úspěšná realizace strategie a strategického plánu*. Praha.
- Parmenter, D. (2015). *Key performance indicators: Developing, implementing, and using winning KPIs*. Hoboken.
- Rothaermel, F. T. (2017). *Strategic management*. New York: McGraw-Hill Education.
- Osterwalder, A., Pigneur, Y. (2015). *Tvorba business modelů: příručka pro vizionáře, inovátory a všechny, co se nebojí výzev*. Brno: BizBooks.
- Tuček, D., Hrabal, M., & Trčka, L. (2015). *Procesní řízení v praxi podniků a vysokých škol*. Praha.
- Fišer, R. (2014). *Procesní řízení pro manažery: Jak zařídit, aby lidé věděli, chtěli, uměli i mohli*. Praha.
- Řepa, V. (2012). *Procesně řízená organizace*. Praha: Grada.
- Rolínek, L. (2008). *Procesní management: vybrané aspekty*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.
- Weske, M. (2019). *Business process management: Concepts, languages, architectures*. Berlin: Springer.
- Dumas, M., La Rosa, M., Mendling, J., & Reijers, H. A. (2018). *Fundamentals of business process management*. Berlin.
- Řehoř, P. (2016). *Řízení změn*. České Budějovice: Ekonomická fakulta.
- Kotter, J. P. (2008). *Vedení procesu změny*. Praha: Management Press.
- Kubíčková, L., & Rais, K. (2012). *Řízení změn ve firmách a jiných organizacích*. Praha: Grada.
- McCalman, J., Paton, R. A., & Siebert, S. (2016). *Change management*. Washington DC: SAGE.
- Veber J. a kol. (2016). *Management inovací*. Praha: Management Press.
- Armstrong, M., & Taylor, S. (2015). *Řízení lidských zdrojů: Moderní pojetí a postupy – 13. vydání*. Grada.
- Bláha, J., Čopíková, A., & Horváthová, P. (2016). *Řízení lidských zdrojů*. Albatros Media.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Kvantitativní metody (KMI/SZKM)

(KMI/STATE, KMI/CSTAE – Statistické metody v ekonomii,

KMI/ENM, KMI/CENM, KMI/YENM - Ekonometrie,

KMI/SMAC, KMI/CSMAC, KMI/YSMAC – Statistické modelování a analýza časových řad)

Navazující magisterský studijní program: N0413A00036 Ekonomika a management

1. Regresní analýza a korelační analýza – základní principy. Problematika volby správného regresního modelu. Korelační analýza. Tvary korelačního pole. Interpretace korelačních koeficientů.
2. Jednoduchá regrese lineární a polynomičká. Metoda nejmenších čtverců základní princip. Mnohonásobná regrese. Odhady parametrů regresních modelů.
3. Interpretace regresních koeficientů. Interpolace a predikce na základě regresních modelů. Konfidenční intervaly (předpovědní a spolehlivostní)
4. Významnost regresního modelu jako celku. Významnost jednotlivých regresních složek modelu. Míry vhodnosti regresních modelů. Zjednodušování modelu.
5. Software pro analýzu dat – přehled, programovací prostředí R.
6. Testování statistických hypotéz – obecný postup a principy, chyby I a II druhu, vybrané parametrické a neparametrické testy (např. *t*-testy, znaménkový test, test na shodu absolutních četností, atd.).
7. Normalita a její ověřování, Shapirův-Wilkův test, Kolmogorovův-Smirnovův test, Test dobré shody, grafické pomůcky k ověření normality, konstrukce QQ grafu, histogram
8. Logistická regrese, zobecněné lineární modely, logitová transformace, princip metody maximální věrohodnosti, interpretace výsledných regresních koeficientů
9. Základní zpracování kategoriálních dat, třídění a popisné statistiky, frekvenční analýza, nezávislost – princip, konstrukce kontingenčních tabulek, testy nezávislosti v kontingenčních tabulkách, Pearsonova rezidua, Test homogenity multinomických rozdělení, vizualizace kategoriálních dat,
10. Základní charakteristiky matice dat, míry nepodobnosti, metriky, metody shlukové analýzy – principy (aglomerativní, divizivní), principy základních algoritmů pro hierarchické shlukování, dendrogram a způsob jeho čtení, heuristický přístup ke stanovení počtu shluků – tržních segmentů.

ZÁKLADNÍ PRINCIPY EKONOMETRIE

11. Empirická analýza a ekonometrické modelování. Struktura ekonomických dat. Kauzalita v ekonometrické analýze. Princip „*ceteris paribus*“.

12. KLASICKÝ MODEL LINEÁRNÍ REGRESE

Předpoklady modelu, metoda nejmenších čtverců, odhady parametrů, míry kvality modelu. Vlastnosti odhadů (rozptyl odhadu, nestrannost, vychýlení odhadů při nesplnění předpokladů modelu). Efekt změny měřítka, funkcionální tvary regrese, modelování konstantní (semi-)elasticity, regrese procházející počátkem.

13. STATISTICKÁ INFERENCE A EKONOMICKÁ INTERPRETACE MODELU LINEÁRNÍ REGRESE

Testování hypotéz v modelu: (jednostranné a oboustranné) t-testy, testy o více parametrech (F-testy submodelů a nevnořené regrese). Interpretace výsledků statistické inference. Asymptotické vlastnosti modelu (konzistence, asymptotická normalita), asymptotické testy (large sample inference). Reziduální analýza, předpovědi, předpovědní intervaly a intervaly spolehlivosti.

14. SPECIÁLNÍ PROBLÉMY LINEÁRNÍ REGRESE

Modely s kvalitativními (binárními) proměnnými, lineární pravděpodobnostní model. Chyby ve specifikaci modelu (nezařazení relevantních proměnných, zařazení irrelevantních proměnných) a jejich efekt na výsledek analýzy. Modifikace klasického modelu lineární regrese. Modely s heteroskedasticitou, důsledky heteroskedasticity, vážená metoda nejmenších čtverců.

15. KORELACE

Příklady korelovaných a nekorelovaných náhodných veličin. Korelační pole, korelační koeficienty. Testy na korelační koeficienty. Využití korelačních koeficientů.

16. PROSTÁ LINEÁRNÍ REGRESE A VÍCENÁSOBNÁ REGRESE

Využití prosté a vícenásobné lineární regrese, podmínky použití. Metoda nejmenších čtverců. Koeficient determinace. Normální model a jeho předpoklady. Testy modelu jako celku, testy na jednotlivé parametry. Zahrnutí/vypuštění proměnné do/z modelu. Využití koeficientu determinace k porovnávání modelů a jeho úskalí. Bodové a intervalové odhady hodnot.

17. LINEÁRNÍ REGRESE – RŮZNÉ TYPY ZÁVISLOSTÍ

Jaké typy závislostí lze modelovat s využitím lineární regrese a které naopak ne? Míry vhodnosti modelu. Porovnávání modelů, volba vhodného modelu. Výhody lineární regrese oproti nelineární.

18. CHARAKTERISTIKY ČASOVÝCH ŘAD

Co je to časová řada. Základní typy časových řad. Proč se mluví o standardizaci dat. Základní charakteristiky časových řad a možnosti jejich využití.

19. DEKOMPOZICE ČASOVÝCH ŘAD

Jednotlivé složky časových řad, typy dekompozice, smysl dekompozice. Základní metody dekompozice časových řad. Testy konstantní sezónnosti.

20. PERIODICITA V ČASOVÝCH ŘADÁCH

Vztah mezi periodicitou a sezónností. Základní princip modelování periodicity v časových řadách. Testy na významnost period. Princip odhadu parametrů.

21. ADAPTIVNÍ PŘÍSTUPY K ANALÝZE ČASOVÝCH ŘAD

Výhody a nevýhody adaptivních přístupů oproti klasickým dekompozičním přístupům. Základní adaptivní přístupy, možnosti a vhodnost jejich použití. Příklady časových řad vhodných na využití adaptivních metod. Základní princip exponenciálního vyrovnávání. Problematika volby vhodné délky klouzavých průměrů a vhodných vah.

22. TESTY NÁHODNOSTI

Proč a kdy je vhodné využívat testy náhodnosti. Testy vhodné k testování náhodného uspořádání hodnot. Výhody a nevýhody jednotlivých přístupů. Interpretace výsledků.

23. AUTOKORELACE V ČASOVÝCH ŘADÁCH

Proč mluvíme o autokorelaci, kde se například vyskytuje, jaké s sebou přináší výhody a nevýhody. Testování autokorelace. Parciální autokorelace.

24. BOXOVA-JENKINSOVA METODOLOGIE

Typy časových řad, pro které je tento přístup vhodný. Rozdíly v podmínkách použití těchto metod a dekompozičních metod. Základní princip těchto metod.

Literatura:

Anděl, J. (2003). *Matematika náhody*. Praha: Matfyzpress.

Anděl, J. (2003). *Statistické metody*. Praha: Matfyzpress.

Cipra, T. (2014). *Finanční ekonometrie*. Ekopress.

Hendl, J. (2004). *Přehled statistických metod zpracování dat: analýza a metaanalýza dat*. Praha: Portál.

Klicnarová, J., & Houda, M. (2022). *Statistické modelování a analýza časových řad*. Skripta. Dostupné v Elearningu.

Mrkvička, T., & Petrášková, V. (2006). *Úvod do statistiky*. Č. Budějovice: Jihočeská univerzita.

Meloun, M., & Militký J. (1994). *Zpracování experimentálních dat*. Praha: Plus.

Tvrdoň, J. (1999). *Ekonometrie*. Praha: Credit.

Fox J. (2002). *An R and S-Plus Companion to Applied Regression*. USA: Sage Publications, Thousand Oaks, CA.

Everitt B. S. (2005). *An R and S-Plus Companion to Multivariate Analysis*. Springer.

Simonoff, J. S. (2003). *Analyzing Categorical Data*. New York: Springer.

Maindonald, J., & Braun, J. (2003). *Data Analysis and Graphics Using R*. Cambridge University Press.

Dalgaard P. (2002). *Introductory Statistics with R*. Springer.

Faraway, J. (2004). *Linear Models with R*. Boca Raton: Chapman & Hall/CRC, FL.

Venables, W., N., & Ripley, B. D. (2002). *Modern Applied Statistics with S*. New York.

Heiberger, R. M., & Holland, B. (2004). *Statistical Analysis and Data Display: An Intermediate Course with Examples in S-Plus, R, and SAS*. Springer.

Newbold, P., Carlson, W., & Thorne, B. (2010). *Statistics for Business and Economics*. Prentice Hall.

Wooldridge, J. M. (2009). *Introductory Econometrics: A Modern Approach, 4th edition*. South-Western Cengage Learning.

Předmět SZZ: Obchod a marketing (KOD/SZOMA)

(KOD/MAR2, KOD/MARA2, KOD/CMAR2 – Marketing 2, KOD/MOB, KOD/CMOB – Mezinárodní obchod, KOD/MM, KOD/CMM – Mezinárodní marketing)

Navazující magisterský studijní program: N0413A00036 Ekonomika a management

1. CHARAKTERISTIKA MARKETINGU A JEHO ČINNOSTÍ, TVORBA HODNOTY PRO ZÁKAZNÍKA

Podstata marketingu, vývoj marketingu, činnosti marketingu. Koncepce holistického marketingu. Tvorba hodnoty pro zákazníka.

2. TRHY A KONKURENČNÍ PROSTŘEDÍ

Výběr trhu, strategie výběru trhu (expanze, penetrace, zlepšení výkonnosti, diverzifikace, intenzifikace, změna tržní pozice).

3. MARKETINOVÉ PLÁNOVÁNÍ

Strategický řídicí proces a strategický marketingový proces. Funkce marketingového plánu a jeho členění (marketingový plán podniku, marketingový plán produktu). Strategické vs. operativní plánování.

4. PROSTOROVÉ STRATEGIE: GEOMARKETING

Princip geomarketingu. Využití geomarketingu v praxi (tvorba nové prodejny, expanze existující prodejní sítě). Strategie pokrytí trhu (expanze na sousední trh, strategie první prodejny jakožto základny, efekt klastru, strategie sběru smetany, strategie akvizice).

5. NÁKUPNÍ CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELŮ

Spotřebitel a jeho role v procesu nákupu. Modelování spotřebitelského chování, faktory charakterizující nákupní chování spotřebitelů (kulturní, společenské, osobní, psychologické). Proces nákupu. Kognitivní disonance, ROPO efekt.

6. SEGMENTACE TRHU A VOLBA TRŽNÍHO ZACÍLENÍ

Segmentace trhu, výběr cílového trhu, vytvoření pozice (positioning). Segmentační proměnné (geografické, sociálně-ekonomické, demografické, psychografické, behaviorální). Požadavky efektivní segmentace. Hodnocení tržních segmentů, výběr cílového trhu a positioning. Segmentace mezinárodních trhů, specifika výběru cílového trhu, positioning na zahraničních trzích.

7. PRODUKTOVÁ A CENOVÁ POLITIKA

Komplexní produkt, klasifikace produktů, změny sortimentu (rozšíření, prohloubení, prodloužení, diverzifikace). Značka a její funkce, druhy značek. Přístupy k cenotvorbě – geograficky orientované ceny, cenová zvýhodnění a slevy, cenová diferenciacce, tvorba cen produktového mixu, vliv životního cyklu produktu na tvorbu cen.

8. ŘÍZENÍ DISTRIBUČNÍCH KANÁLŮ

Význam distribučních kanálů (cest) a možnosti jejich uspořádání. Zpětné distribuční cesty. Akviziční a fyzická distribuce.

9. MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE

Složky komunikace. Formy komunikace (osobní, masová) a komunikační mix. Média a jejich členění. Tvorba rozpočtu na marketingovou komunikaci. Digitální marketingová komunikace. Search Engine Marketing (PPC, SEO).

10. PERSPEKTIVY MARKETINGU

Nové příležitosti v marketingu, integrace udržitelného rozvoje v marketingu. Vztah internetu k rozvoji marketingu. Nové směry v marketingu (reverzní marketing, entertainment marketing, obsahový marketing, storytelling marketing...). Kritika marketingu (otázka etiky, manipulace).

11. MEZINÁRODNÍ MARKETING

Vymezení mezinárodního marketingu. Mezinárodní marketingové prostředí (politické, ekonomické, sociální, technologické). Rizika mezinárodního podnikání. Společensky odpovědný marketing.

12. MEZINÁRODNÍ VÝROBKOVÁ POLITIKA

Míra adaptace výrokové politiky (standardizace, marketingové adaptace, adaptace na technické požadavky). Značková politika, strategické řízení značky (koncepte značky, nositel značky, řízení mezinárodního portfolia značek).

13. MEZINÁRODNÍ CENOVÁ POLITIKA

Mezinárodní cenové strategie, přístupy k tvorbě ceny, vstupní náklady pro nacenění, proces tvorby ceny.

14. MEZINÁRODNÍ DISTRIBUČNÍ POLITIKA

Integrace versus kooperace v dodavatelském řetězci. Sdílení distribučních cest. Faktory ovlivňující distribuční politiku. Distribuce a informační technologie.

15. MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE V MEZINÁRODNÍM PROSTŘEDÍ

Specifika marketingové komunikace v mezinárodním prostředí. Adaptace vs. standardizace mezinárodní marketingové komunikace, globální vs. adaptovaná strategie.

16. MEZINÁRODNÍ MARKETINGOVÝ VÝZKUM

Specifika mezinárodního marketingového výzkumu, metody mezinárodního marketingového výzkumu, obecné informační zdroje, informace pro české subjekty.

17. ZAHRANIČNĚ-OBCHODNÍ POLITIKA ČR

Zahraničně obchodní politika ČR. Pasivní a aktivní prostředky. Nástroje ZO politiky. Autonomní a smluvní nástroje, tarifní a netarifní opatření. Koncepce zahraničního obchodu ČR.

18. FORMY VSTUPU PODNIKŮ NA MEZINÁRODNÍ TRHY

Formy vstupu a přítomnosti podniků na mezinárodních trzích, vývozní a dovozní operace, formy nenáročné na kapitálové investice, kapitálové formy vstupu.

19. RIZIKA V MEZINÁRODNÍM OBCHODĚ

Dělení rizik. Prevence rizika v mezinárodním obchodě. Nejčastější druhy rizik. Role státu při prevenci rizika exportérů, EGAP.

20. POJIŠTĚNÍ A FINANCOVÁNÍ V MEZINÁRODNÍM OBCHODĚ

Druhy pojištění, účel, cíl, subjekty poskytující pojištění, dispache, cargo, kasko. Pojistné podmínky. Výluky z pojištění. Financování mezinárodního obchodu.

21. DOKUMENTY V MEZINÁRODNÍM OBCHODĚ, KUPNÍ SMLOUVA

Dokumenty, celní, účetní, přepravní, obchodní, atd. Kupní smlouva. Náležitosti. Platební podmínky. Dodací lhůta. Dodací parita. Dodací podmínky.

22. ROLE CELNÍ SPRÁVY V MEZINÁRODNÍM OBCHODĚ

Generální ředitelství cel. Celní úřady. Celní režimy, celní dluh. Taric.

23. MEZINÁRODNÍ OBCHODNÍ ORGANIZACE

Základní mezinárodní obchodní organizace. Role, cíle Světové obchodní organizace, Mezinárodního měnového fondu, Světové banky, Mezinárodní obchodní komory, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj

Literatura:

Bergami, R. (2013). *International Trade: A Practical Introduction* (4th ed.). Melbourne: Eruditions Publishing.

Cravens, D. W., & Piercy, N. (2013). *Strategic Marketing* (10th ed). New York: McGraw-Hill.

Hinkelman, E. G. (2009). *International Trade Documentation*. Brno: Tribun EU.

Horáková, H. (2014). *Marketingové strategie*. Praha: Idea Service.

Horáková, H. (2003). *Strategický marketing*. Praha: Grada.

Kotler, P., Armstrong, G., & Opresnik, M. O. (2021). *Principles of marketing* (Global edition). Pearson.

Kotler, P., & Keller, K. L. (2013). *Marketing management* (14. vydání). Grada.

Kotler, P., Wong, V., Saunders, J. & Armstrong, G. (2007). *Moderní marketing*. Praha: Grada.

Machková, H. (2015). *Mezinárodní marketing: [strategické trendy a příklady z praxe]*. 4. vyd. Praha: Grada.

Machková, H., Sato, A., Zamykalová, M. a kol. (2002). *Mezinárodní obchod a marketing*. Praha: Grada.

Machková, H., Černošlávková, E., & Sato, A. (2014). *Mezinárodní obchodní operace*. Praha: Grada.